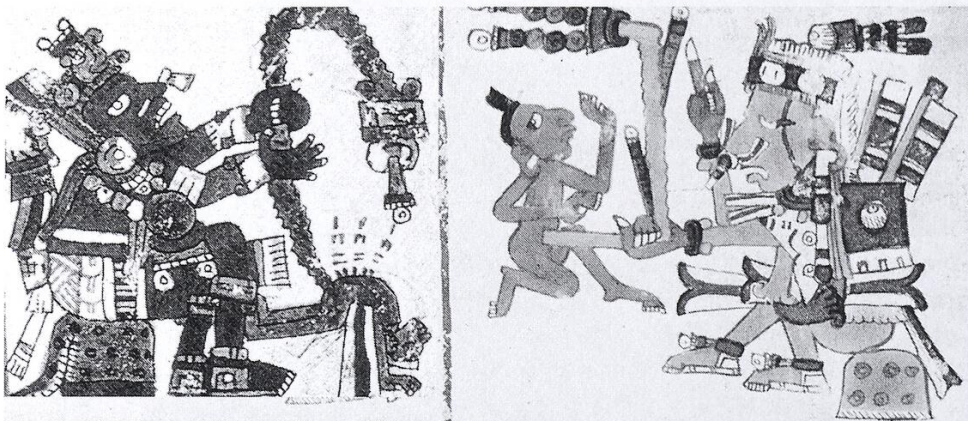

We wspomnianej scenie zaobserwować można także pozycję kucznię, jaką przybierały kobiety przy porodzie, znaną także z innych kodeksów¹⁶. *Tlazolteotl* była bóstwem patronującym porodom i narodzinom, przez co przedstawiona została w pozycji porodowej¹⁷. Jej znaczenie dla przyszłości nowonarodzonych dzieci podkreślał fakt, iż to właśnie kapłani tej bogini byli odpowiedzialni za odczytywanie horoskopu (*tonalpouhalli*) przepowiadającego przyszły los nowonarodzonych dzieci¹⁸.

Ważnym elementem dotyczącym przedstawień dzieciństwa był sznur pępowinowy łączący dzieci z ich matkami, jak można to zaobserwować na stronie 27 *Códice Nutall* [il. 1]. Według Matosa Moctezumy i Luisa Alberta Vargasa, pępowina symbolizowała więź z przeszłością, tym co cenne oraz być może z niebem¹⁹, do której to listy należałoby dodać jeszcze los. Być może właśnie dlatego w niektórych scenach z kodeksów *Borgia*, *Fejérváry Mayer* i *Vaticano B* pojawiają się bogowie związani z czterema stronami świata podtrzymujący za pępowinę serię dzieci [il. 2]. W tych przypadkach warto zauważyć interesującą różnicę zachodzącą w przypadku dzieci ułożonych przed bóstwami, jako że w przeciwieństwie do innych ilustracji w kodeksach *Borgia*, *Fejérváry Mayer* i *Vaticano B*, dzieci te są najprawdopodobniej martwe, gdyż przedstawione zostały w pozycji leżącej i z zamkniętymi oczami, a nawet jak w przypadku załączonej ilustracji [il. 2] ułożone na kamieniu ofiarnym.

[2. Po lewej: *Códice Vaticano B*, il. 38 (detal); po prawej: *Códice Borgia*, il. 15 (detal)]

¹⁶ Na przykład na stronie 74 *Códice Borgia*, oraz w tej samej serii na stronie 74 *Códice Vaticano B*.

¹⁷ Patrz na przykład: strona 40 *Códice Laud*.

¹⁸ CASO 2007: 227.

¹⁹ MATOS MOCTEZUMA, VARGAS 1973: 305.